

Theologia Scholastica Secundum Viam Et Doctrinam D. Thomæ Aquinatis, Doctoris Angelici

In Celebri Archiepiscopali Benedictina Universitate Salisburgensi, methodo
& norma ibidem usitata publicè tradita, & in IV. Tomos digesta ; Qvorvm
Primvs Tractat De Deo Vno Et Trino, Deq[ue] Creatura Angelica ...

Mezger, Paul

Augustæ Vindelicorum, 1695

§. IV. Argumenta pro actuali existentia speciei impressæ solvuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73455](#)

cum Angelus non sit suum intelligere, non repugnat, ut fiat proximè intelligibilis per speciem à se distinctam, proximè motivam cognitionis: atqui hæc ex dictis in DEO repugnant.

§. IV.

Argumenta pro actuali existentia species impressæ solvuntur.

13. Objicies ad probandam actualem existentiam species impressæ. Ipsum lumen gloriae est species impressæ: ergo datur in visione DEI species impressæ. Antec. probatur primò auctoritate S. D. hic locis cit, lumen gloriae appellantis similitudinem DEI. Secundò ratione: quia lumen gloriae præstar totum, quod debet præstare species impressæ, nempe quod activè elevet & determinet intellectum non ad aliam cognitionem, quam claram visionem ipsius divinæ essentie.

Resp. nego antecedens & ad ejus primam probationem patet responsio ex ipso S. D. a. 3. ad 2. scilicet his verbis explicante: *Lumen gloriae non requiritur ad videndum DEI essentiam, quia similitudo in qua DEUS videatur, sed quasi perfectio quadam intellectus confortans ipsum ad videndum DEUM;* & ideo potest dici, quod non est medium, in quo DEUS videatur, sed sub quo videtur, hoc est, similitudinem participativam, non formalem. Ad secundam quoque probationem ex dictis patet, deesse propriam conditionem lumini gloriae, nimis gerere vices objecti, potentiam objectivè determinare, objectum in se esse representare & intelligibiliter unire potentia. Sed contra hanc respondonem.

14. Instant primò. Quocunque lumen datur ex parte intellectus intellectum confortans debet esse similitudo objecti: ergo etiam lumen gloriae est similitudo & species divinae essentiae. Antecedens probatur: Causa essentialiter assimilativa non potest juvari nisi per compunctionem formaliter assimilativa, sed intellectus est causa proxima formaliter assimilativa: ergo compunctionia ipsum juventia debet esse formaliter assimilativa.

Resp. neg. ant. & majorem probationis: quicquid sit de veritate minoris, de quâ articulo sequitur. Nam habitus fidei & alii quicunque intellectuales, similiiter & lumen propheticum sunt principia intellectum confortantia, nec tamen sunt formales similitudines objectorum, quia non ordinantur ad representanda objecta, eaque intellectui intelligibiliter unienda, sed ut sint virtutes elevantes, & confortantes intellectum ad varios actus producendos.

15. Instabis secundò. Ipsa etiam species impressa se tenet ex parte potentia: ergo ex hoc capite lumen gloriae non recèt removetur à ratione species impressæ. Antec. probatur: Illud se tenet ex parte potentia, per quod potentia ultimata completur in ratione actus primi proximè potentis elicere actum; sed per speciem impressam ultimata completur intellectus in ratione actus primi proximè pertinentis visionem, ergo.

Resp. nego antec. & majorem probationis, quia actus primus adiquatus intelligenti nominar conspectum intentionale ex potentia & objecto

ac proinde non tantum includit illa principia, quae tenent ex parte potentia, sed etiam, quae te- nent ex parte objecti.

Instabis tertio. Voluntas per habitus supernaturales sufficienter elevatur ad suos actus producendos absque alio comprincipio & concursum ex parte objecti: ergo etiam intellectus sufficienter elevatur & confortatur per lumen gloriae ad producendam visionem DEI absque comprincipio alterius speciei se tenentis ex parte objecti.

Resp. nego paritatem: quia voluntas non est potentia representativa, sicut intellectus, qui cum proinde essentialiter tendat in intelligibilem attractionem & tensionem sui objecti, debet habere illud sibi internè unitum & praesens in esse cognito.

§. V.

Argumenta pro possibilitate species impressæ.

Objic peace primò. Gratia sanctificans est similitudo formalis & physica natura divina ut natura, & secundum quosdam Thomistas, ut infinita est, nec ipsa tamen intrinsecè est infinita; ergo etiam poterit dati similitudo intentionis divinæ essentiae, ut infinita est, nec ipsa tamen erit intrinsecè infinita.

Respondeo ex dictis disparitatem esse, quod gratia sanctificans est similitudo participativa & analogia divina natura per modum qualitatis intrinsecè receperibilis in subjecto, id est limitatur juxta conditionem subjecti, ex cuius parte tenet. At species impressa, cum sit in esse representativo ipsa quidditas objecti, sequitur conditiones objecti, eaque commensuratur, ex cuius parte se tenet.

Objicies secundò. Potest species accidentalis, in esse representativo esse substantia: ergo etiam species physique finita in esse representativo potest esse infinita. Resp. Nihil esse absurdum, quod aliquod accidente continet prædicata substantia in esse representativo, siquidem potest esse ejusdem immaterialitatis cum substantia, esse autem absurdum, ut ens creatum in esse representativo continet prædicata omnium divinatum perfectionum.

Objicies tertio. Datur species abstractivè representans DEUM: ergo etiam datur vel dati potest eundem representans intuitivè.

Resp. Disparitatem esse, quod species abstractivè representans DEUM, non continet DEUM ut in se est, sed ut est in creatura tanquam signo & vestigio sui, econtra species quidditativè representans ipsum continet, ut in se est, & sic ipsa quaque foret actus parus.

Objicies quartò. DEUS in productione crea- turarum ad extra potest suum concursum pro- bitu temperate: ergo producendo speciem im- pressam non necessariò ipsi daret infinitam perfectionem, ut nec modo daret infinitam perfectionem creatæ visioni concurrendo ad ipsum.

Resp. hoc ipso implicare speciem creatam divinæ essentiae, quia DEUS non posset temperare suum concursum, siquidem de essentia talis speciei foret, habere omnem perfectionem.

Objicies